

Meggazdagodás

Már több példát is fel lehetni hozni az anyagi javak átlagon felüli felhalmozására, de maradjunk itt három modellnél. Az egyik ausztrál a másik kettő pedig magyar.

Kezdjük először a soproni németek kiűzésével. A Potsdamban összegyűlt nagytalmak rábólintottak a soproni németek kiűzésére ami csak egy kis része volt annak a világtörténelem legnagyobb etnikai tisztogatásának – 12-14 millió közép és keleteurópai német kitelepítéséről irnak a történelem könyvek. A potsdami angolszász hatalmak kiküldöttei a humánus és emberséges elbánást szorgalmazták. A bal-liberális megmondó emberek már akkor is tudták, hogy ezt a dolgot hogyan kell kezelni: ők nem kitelepítésről hanem áttelepítésről fogalmaztak. Nem kell nyelvészi diploma ahhoz, hogy leszögezzük, hogy az áttelepítés egy hasonló körülmények közé helyezett lakáscsere míg a kitelepítés az olyan mint a soproni húség városának sorsa volt: vihettek fejenként 100 kg csomagot, – oda a ház, a szántóföld, a szőlőskert, a bútor és még sok minden ami a mindennapi élethez szükséges. A „demokratikus” hatóságok a vasútállomáson még azt sem engedték, hogy az evangélikus lelkészek elbúcsúzzanak a hívőktől. Azt, hogy ki, milyen hatóság gazdagodott ebből az etnikai tisztogatásból az már egy más kérdés.

De ugorjunk át Ausztráliába ahol az Ausztrál Munkáspárt választási program két javaslata érinti az ingatlanba befektető ausztrál adófizetőket. Az egyik az u.n. „negative gearing” ami azt jelenti, hogy ha az ingatlanból eredő bevétel (laktér) nem elegendő ahhoz, hogy a költségeket fedezze, akkor a hiányt lehet más adózható jövedelemmel pótolni. A másik az ingatlan eladásából származó haszon 25 százalékát nem kell megadóztatni.

De nézzük hogyan lehetett meggazdagodni Melbourneben. Tegyük fel, hogy 1987-ben vettél egy átlagos házat Thornbury városrészben 38 000 dollárért. A letét összeg 4 ezer dollár volt. a többit a bank kölcsönözte. Az évek múltak, a laktér jövedelem és a ház értéke növekedett és végül tavaly a helyi ingatlan közvetítő 1 millió 200 000 dollárra becsülte a befektetést. Nem rossz!

De még ennél is bámulatra méltó ami szeretett szülőhazánkban történt az u.n. rendszerváltás után. Akkor nem volt számonkérés, nem volt népbíróság és kulcspozíciókban maradtak a kommunista rendszer vezető személyei. Ez tette lehetővé, hogy a nemzet vagyonának nagy részét ellopják és volt kommcsik meggazdagodjanak. De az is elképesztő, hogy ez a lopás milyen gyorsan, huszárosan történt. Egy példa: megvették a gyárakat de nem ám a saját pénzükhöz. Mivel a nomenklatura jelen volt a Nemzeti Hitelbank igazgató tanácsában ezek elintézték, hogy a bank adjon hosszú lejáratú nagyon kedvező kölcsönt a gyárak megszerzésére. A visszafizetendő részleteket a gyárak nagyon hamar kitermelték így rövid idő után az övék lettek a gyárak. Ha lenne egy pénzügyi mesterkedésnek olimpiája akkor a szocik és a libsik a dobogón állnának.

Kroyherr Frigyes
